

Піріашвілі О. Б.
*кандидат економічних наук,
старший науковий співробітник
відділу розвитку інфраструктури
Державна установа «Інститут економіки та прогнозування
Національної академії наук України»*

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-438-5-29>

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ЛОГІСТИКИ УКРАЇНИ¹

Повосенне відновлення зруйнованої та пошкодженої інфраструктури національної економіки внаслідок повномасштабної військової російської агресії проти України потребує швидкого та чіткого формування, розробки та ефективної реалізації принципово нової державної економічної політики у всіх секторах національної економіки, зокрема, і в транспортному секторі, у тому числі, і в сфері діяльності транспортної логістики країни в сучасних умовах євроінтеграції.

Слід зазначити, що потужний транспортний сектор економіки України, який представляють наступні види транспорту, а саме: залізничний, автомобільний, трубопровідний, морський, річковий та авіаційний види транспорту, має великий виробничий потенціал в сучасних умовах реалізації інституціональних змін та структурних реформ в національній економіці на інноваційній основі.

У зв'язку із цим масштабні ринкові, структурні та інституціональні зміни в національній економіці вимагають, відповідно, і якісних інституціональних перетворень та технологічних змін в усіх секторах інфраструктури національної економіки, в тому числі і в транспортному секторі. Що, в свою чергу, буде впливати і на розвиток транспортної логістики країни в сучасних умовах реконструктивного відновлення інфраструктури економіки України.

Разом з цим, поглиблення євроінтеграційних процесів економіки України в політичний, економічний та соціальний простір ЄС, системні структурні недоліки української економічної моделі (бізнес-моделі), інституціональні зміни, екологічні та інклюзивні виклики обумовлюють стратегічні пріоритети транспортної політики, зокрема, і щодо розвитку транспортної логістики в країні в сучасних умовах, а також у довгостроковій перспективі на період до 2030–2050 років.

---

¹ Публікацію підготовлено в рамках виконання НДР відомчої (прикладної) теми: «Стратегування реконструктивного відновлення інфраструктури України» (Державний реєстраційний № 0124U00302)

Насамперед, в проєкті Закону України від 07.08.2018 № 9015 «Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року» (одержаний ВР України) серед операційних цілей та завдань визначені та сформульовані наступні положення, а саме [1]:

«...Операційна ціль 1.2. Створити життєстійку інфраструктуру, сприяти інклюзивному енергоефективному та інноваційному промислому розвитку.

Завдання:

– Розвивати якісну інфраструктуру, включаючи регіональну й транскордонну та приділяючи особливу увагу забезпеченню недорогого і рівноправного доступу до неї для всіх.

– До 2030 зменшити ступінь зносу до 40 % та забезпечити оновлення основних засобів на 50 % у таких видах економічної діяльності, як «Транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність».

– До 2030 року довести частку доріг загального користування з твердим покриттям до 70 %.

– До 2030 року збільшити рівень інтенсивності перевезень вантажів внутрішніми водними шляхами до 5 млн ткм на 1 км шляхів...» [1].

По-друге, в документі стратегічного характеру Міністерства інфраструктури України «Оновлена транспортна стратегія України. Напрямки політики.» стосовно питань розвитку транспортної логістики країни на період до 2030 року визначені наступні положення, а саме [2, с. 12-13; 15; 21]:

– основний наслідок Угоди про асоціацію для розвитку транспортного сектору полягатиме, зокрема, у: європейських цінностях та пріоритетах: лібералізації ринку транспортних перевезень; розширенні Транс-європейської транспортної мережі ТЕМ-Т;

– щодо співробітництва між Україною та ЄС, зокрема, включатиме: поліпшення пересуванню пасажирів та вантажів; удосконалення транспортних мереж та модернізацію інфраструктури;

– Біла Книга ЄС «Дорожня карта єдиного європейського транспортного простору – До конкурентної та ресурсо-ефективної транспортної системи» передбачає, зокрема: переміщення 50% вантажних перевезень на середні та дальні відстані з автомобільного транспорту на залізницю або водний транспорт; запровадження інтелектуальних транспортних систем на усіх видах транспорту; запровадження альтернативних видів палива на транспорті;

– виклики перспективного розвитку впливають із засад Стратегії 2020, завдань наближення транспортного сектору України до транспортної системи ЄС, а також викликів перспективного розвитку Європи, зокрема: підвищення попиту на послуги перевезень; необхідність скорочення викидів парникових газів; необхідність підвищення ефективності транспорту; завершення транс'європейської

транспортної мережі; покращення інтеграції автомобільного, залізничного, авіаційного та водного транспорту (морський та внутрішній водний транспорт) в єдиний-логістичний ланцюг.

Підсумовуючи, слід сказати, що ефективна та сучасна транспортна логістика країни виступає одним із важливих (ключових) елементів ефективного функціонування всієї національної економіки в сучасних умовах євроінтеграції у найближчій та віддаленій перспективах.

Література:

1. Проект Закону України «Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року» від 07.08.2018 № 9015. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/JH6YF00A?an=409>
2. Оновлена транспортна стратегія України. Напрямки політики. Міністерство інфраструктури України. 40 с. URL: https://mtu.gov.ua/files/strategy_ukr.pdf